

3387

Frank.

59

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Drakar sprang förbi mig när jag var barn i Lycke i Hällaryds socken. Där såg han en drake.

I Tokaryd finns en sten. Det var liksom en brudstass, som försvann i stenen.

Draken springer som ett hjul förbi mig, men gör mig ingen skada. I den stenen, såg vi många gånger att det brann. Stenen ligger på Karl Mattssons ägor i Lycke.

3387

54

Hjulormar gick i hjulspåren, sprang så fort så fort.

De voro rysligt farliga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
2

3387

55

Häxorna hade bytt bort barn. Så för att få barn tillbaka så satte de eld i bakugnen och ville kasta in det rä-
lia barnet däri. Då kom häxorna fram med det riktiga bar-
net. På så sätt fick de sitt eget barn tillbaka. Häxorna
såg ut som gamla rälia käringar, utklädda med gamla klutar
och sådant.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Blekinge
Strömen
Asarum
år 1829

Uppf. Arth. Holmgren
Helarum
Ber. J. Frank
född 1840

78
Bäckens
hvarn
924

Myra. *Arktisk Matnytt, Vekorum*
Ber. 3387 *J. Franke, J. 1840.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Näcken. En gång när min mor var och klappade byk vid sjön. Den ena systemen, som var med och klappade blev sömnig och gick och lade sig i en backe. Innan de visste ordet av så stod hon i sjön, jäms med knäna. När de räddade henne såg de en brun häst som sprang ut i sjön så det yrde om honom.

En gång när vi var och drog noten en natt, så såg vi en häst bredvid oss på backen. Den natten fick vi ingenting i noten, hela noten var som ett enda rep.

Näcken kunde skapa sig till människa men två människofötter kunde han inte få. Blev han människa, så hade han en hästafot och en människofot.

Jag kom i sällskap med näcken vid Källaby i Hällaryd. Han var skapad som en hund och hade eld i munnen. Det var ingen annan än näcken.

Jag kom ifrån Troarp en kväll och hade varit på kalas hos byggmästare Karl Svensson. När jag kom vid vägskalet vid Brorstorp i Hällaryds socken lät det som om fyra hästar

3387

hade slagit hovarna i hallen samtidigt. Det blev ett fasligt skramlande och frustande. Sen blev en dräng ihjälslagen.

87
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
5

3387

58

En som hette Bernt Nilsson hyrde Dahlagården. Jag skulle köra till Modala kvarn på kvällen och blev inte färdig från kvarnen förrän vid 1/2 12 tiden. Så när jag hade kört över Kolsbroån, så höll hästen på att stanna. Den hästen tålde inte stryk annars, men nu kunde han knappast dra, hur jag än slog. Så vände jag mig tillbaka och såg en liten gubbe om 60 cm. ungefär såg han ut att vara med en liten rund hatt, som höll i axeln på fjädervagnen. Vid Håkan Henrikssons i Applakärr sprang han in och lämnade vagnen. Jag var 13 år. Sen kunde hästen springa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV6
Per Axel Sjögren
vagnen.

3387

Siggarpabock.

59

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Det var en bock som gick mellan Hällaryd kyrkogård och Siggarp. Det var en kyrkoherde och en pastor, som gick ut en kväll och skulle vakta ut honom. En väg gick nerom Trensoms sandgrav och opp igen på landsvägen. Så sa kyrkoherden "Gå du nerom sandgraven och håll honom till jag kommer, mer makt får du inte med honom". Pastorn fick fatt i honom och kyrkoherden ledde bocken upp till kyrkogården, där han myllade ner honom. Sedan hittade man ett skelett av ett fruntimmer som mördats. En sådan bock kunde tala, om det var någon som vågade tilltala den och fråga på ett bestämt sätt. Han kunde "ge uppmaning" d.v.s. upplysa hur ett brott skulle klaras opp.

3387

När de byggde Lasarettet här för första gången i Karlshamn. Så kom där en gumma och sade till karlarna: "När ni skall gräva vid den stenen, så se efter, om där när något egendomligt vid den. Jag har sett ljussken där flerfaldiga gånger." När man grävde vid stenen, hittade man ett skelett.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ljussken
vid en sten.

Blekinge
Bräcke
Utsun
M.B. 1929

nyd. Petrus Malinaren
Petr. 25° Frank
född 1840°
i Hallaryd

3387

61

På ett bondställe i en lagård hade man en kalvakätte. Kalvarna kunde inte få ro om nätterna. Så en natt var det en man, som skulle vakta. Han ställde om att man tog in kalvarna i stugan för han ville inte sitta i lagårn. Så kom det en liten parvel och frågade honom: "Får jag lov att dansa med kalvarna?" "Nej, det får du inte sade skräddaren, men gå till matmor, eller till bonden härpå gården. När det inte blev av, så uppmanade skräddaren parveln att gå till pigan. Då sade parveln: "Jag kan väl inte dansa med mor min". Är det din mor, sade skräddaren förvånad. - "Ja, jag ligger begravnen i kostallet". - Parveln nämnde en viss golvtilja, och då man bröt opp den på morgonen, så låg där ett skelett. När man tillkallade pigan för att plocka upp det i en korg, så svimmade hon, ty hon förstod att hon var uppdagad.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV9
Widder barn.

Njebinge
Prätorie
Aserum

3387

Arthur Skogsman 620
Bes. Frank
Född 1840 i Hällaryd

Älvjungfrun, havsjungfrun, var som en människa till den övre kroppen, en skönhet, men underkroppen var stjärt och fenor. Skogsnuan har varit till; hon har förtrollat mig i Applakärrmarken.

Det var en gubbe, som högg ved i en mark. Hans hustru brukade gå med middag till honom. Så en dag kom det ett fruntimmer till honom före middagen och började tjohala med honom. Han hade för sig att det var hans hustru. Hon fick sin vilja fram, så att hon blev tillfredsställd av honom. En stund efter kom hans hustru. Då sade han: "Kommer du nu tillbaka igen?" Men hon bedyrade, att hon inte varit där förut. Ett par dar efter kom fruntimret tillbaka men då körde mannen henne på flykten. Man frågade honom hur han vågade det, men han sa att hon inte hade makt med honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Skogsnuan visste namnet på alla människor. Hon ropade på vem hon ville. Svarade man då "Ja", så blev man förvillad, och om man blev förvillad, så kunde man t. ex. vara alldeles inpå sitt hem utan att kunna känna det igen. Svarade man ingenting på skogsnuans tillrop, så fick hon ingen makt med en. Hade man blivit förvillad av skogsnuan så fick man vända ut och in på rocken och ta på sig den så. Då såg de rätt, och skogsnuan hade ingen makt med dem.

Skogsnuan såg ut som ett fruntimmer framifrån, men baktill var hon svankryggig och urholkad i ryggen som ett baktråg. Därför visade hon sällan ryggen. När hon hade fått hågon att svara "Ja" på hennes tillrop skrattade hon, så att det ekade i skogen.

Björkå
Björkå
Abraham
1919

3387
M. C. Malmgren
Björkå
1919

Maran var en vanlig människa hon var en kvinna. Var det en karl, så var det varulv. En gumma i Lycke arbetade om nätterna, så hon svettades alldeles hemskt och kunde inte öppna munnen. Det var omöjligt att väcka henne utan att man ropade henne vid namn. Maran och varulven for ut om nätterna genom luften milavis ibland och red någon, både människor och kreatur, mest hästar var det som var antastade. Man band liar över ryggarna på hästarna, och de påstod att det var blod på liarna som maran hade skurit sig. Man hängde opp en död skata eller uggla i stallet för att inte maran skulle få makt med hästarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

121.
Maran

Uppf. Arthur Holmsten 1929 3387

Ber. J. F. F. F.

Marruskor var en särskild sorts ruska som växte i en fur där de små grenarna i den yttersta spetsen voro sammanvuxna liksom till en boll. Det var inte ofta man hittade en sådan marruska, men hängde man upp den i stallet, så hade inte maran makt med hästarna.

När folk hade maran, så var det bra om hon kunde känna maran eller varulven igen. När hon sedan mötte personen, så skulle hon säga till den, att den var en varulv (mara), så blev hon fri. Det var en piga i Applakärr, som man påstod var en mara. De sade, att hon var ute varenda kväll. När en märra fölade så tog man födslohinnan och torkade den och sedan kröp en flicka, som skulle föda barn igenom denna fölahamn, om hon ville slippa födslosmärtorna på sig. Då blev hennes barn mara eller varulv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

3387

66

Fågeltro.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

När en talgoxe satte sig på rutan och knackar - dödsfall.

Ugglan. När någon skall födas eller dö närmar ugglan sig huset. När någon skall dö i huset, skriker hon klävitt, och när hon skall bebåda barnafödsel skriker hon som ett spädbarn.

Göken låg på sjöbottnen om vintrarna.

En gubbe i Kråkemåla kom in i sin stuga och sade: "Nu har jag hört göken, men inte på det rätta stället." Och mycket riktigt; han dog, innan göken slutade upp att gala. När göken slutar upp att gala är när den ser den första höstacken. Då kryper han ner på sjöbottnen.

Korpen flyger rundan som en spiral, när han väntar rov, Då blir det vanligen ett kreatur som dör.

3387

67

När skatan bygger högt - våt sommar

" " " lågt - torr sommar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15